

neder af indeværende Finansaar. Justitsministeriet har derfor paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1921—22 ved Tekstanmærkning til § 17 A VIII søgt Hjemmel til, at det ovennævnte Beløb af 98 800 Kr. yderligere maa anvendes i indeværende Finansaar.

Efter Justitsministeriets Opfattelse er det ikke muligt paa nærværende Tidspunkt at danne sig et begrundet Skøn om, hvorvidt den stærke Trang til Fiskerilaan, der har vist sig i indeværende Finansaar, og som maa antages i væsentlig Grad at være begrundet ved, at der ikke under Krigen var Mulighed for Anskaffelse af Fiskefartøjer, vil være af varig Karakter. Man maa derfor anse det for rimeligt, at Loven ligesom forrige Gang kun fornyes for eet Aar.

Derimod kan man tiltræde Lagtingets Forslag om, at Bestemmelsen om Laan til Anskaffelse af Damptrawlere udgaar, idet man er enig med Lagtinget i, at den ved Loven af 6. Maj 1921 truffne Ordning, hvorefter saadanne Laan er betinget af, at de i Lovens § 2 opstillede Betingelser er opfyldte, kan virke uheldigt. I Overensstemmelse hermed har man ikke i nærværende Lovforslag optaget nogen Bestemmelse om saadanne Laan, hvorimod man ved Ændringsforslag til Forslag til Finanslov for Finansaaret 1922—23 i Overensstemmelse med Lagtingets Indstilling vil søge Bemyndigelse til i det nævnte Finansaar paa nærmere angivne Betingelser at anvende et Beløb af indtil 200 000 Kr. som Laan til færøske Fiskere eller Selskaber, navnlig Andelsselskaber, til Anskaffelse af Damptrawlere eller større Motortrawlere.

I Anledning af Forslaget om, at der ogsaa skal kunne ydes Laan til Hovedreparationer og Ombygning af samt Indsættelse af Motor i Fartøjer, har Amtmanden over Færøerne henledet Opmærksomheden

paa, at Gennemførelsen af dette Forslag vil betyde en væsentlig Ændring i de hidtil ogsaa i det øvrige Kongerige gældende Regler om Fiskerilaan, og at det vil medføre en forøget Risiko for Stats-Laanefonden. Fiskeridirektøren, til hvis Erklæring Landbrugsministeriet har sluttet sig, har udtalt, at han ikke kan anbefale Forslaget. Pantesikkerheden i saadanne Fartøjer vil efter hans Opfattelse oftest vise sig at være utilfredsstillende. Det har i det øvrige Kongerige i Praksis vist sig, at Laanvirksomhed af denne Art kun lader sig gennemføre med nogenlunde Sikkerhed indenfor Foreningsrammer, hvor Solidariteten er det bærende Princip, paa den i §§ 4—8 i Lov om Fiskerilaan af 9. Juli 1920, jfr. Lov af 11. Marts 1921 omhandlede Maade. Fiskeridirektøren har derfor henstillet til Overvejelse, om ikke disse Bestemmelser, eventuelt i en noget ændret Form, lod sig anvende paa Færøerne.

Justitsministeriet kan ganske tiltræde det af Fiskeridirektøren anførte, og man har derfor ikke ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag taget Hensyn til Lagtingets Indstilling paa dette Punkt, hvorimod man agter at lade undersøge, om den af Fiskeridirektøren foreslaaede Fremgangsmaade kan bringes til Anvendelse paa Færøerne, saaledes at der ved Lovens Fornyelse til næste Aar eventuelt kan stilles et Beløb til Raadighed i det heromlede Øjemed.

Med Hensyn til de ældre Love for Færøerne om Fiskerilaan henvises til Rigsdagstidende 1914—15, Tillæg A. Sp. 3569—76, 1917—18, Tillæg A. Sp. 2919—24 og 1920—21, Tillæg A. Sp. 4739—44.

Endelig bemærkes, at der ikke hidtil er lidt noget Tab paa de af Stats-Laanefonden i Henhold til Lovene af 21. December 1917 og 6. Maj 1921 udbetalte Beløb.